

Vraag nr. 47
van 28 februari 2002
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Groenarbeiders – Tewerkstellingsprojecten

De regering engageerde zich in het regeerakkoord om 1.000 groenarbeiders aan te werven via tewerkstellingsprojecten. Dit zou gepaard gaan met het geven van een sociaal statuut, de nodige opleiding en vorming, aldus de regering.

1. Hoeveel groenarbeiders (m/v) werden deze legislatuur reeds aangeworven via een of ander tewerkstellingsinitiatief ?

2. Hoe werden ze gerekruteerd ?

Werd er een speciale inspanning gedaan naar de doelgroep vrouwen ?

De doelgroep migranten ?

3. Hoe werden deze personen opgeleid/gevormd ?

4. Waar zijn ze tewerkgesteld ?

5. Hoelang liepen/lopen de contracten ?

Welk statuut hebben ze ?

Hoe/wanneer wordt dit geregulariseerd ?

N.B. Een gelijkaardige vraag werd gesteld aan minister Dua (vraag nr. 144).

Antwoord

Vanaf het ontstaan van de tewerkstellingsprogramma's werd geprobeerd de tewerkstelling van kansengroepen te koppelen aan andere maatschappelijke noden. Zo kon aan heel wat noden uit de welzijnssector via de programma's worden tegemoetgekomen, denken we hier maar aan de poets- en klusjesdiensten of aan de projecten buitenschoolse kinderopvang. Ook de leefmilieusector vormt binnen de programma's een belangrijk onderdeel. Tijdens deze legislatuur werd aan deze sector dan ook de nodige aandacht geschonken. Het is immers in veel gevallen een sector met veel tewerkstellingsmogelijkheden voor kansengroepen.

Tijdens deze legislatuur werden in het kader van WEP-plus (Werkervaringsplan-plus) voor natuurbeheerswerken en recyclage (kringloopactiviteiten) 135 VTE betrekkingen bijkomend toegekend

of werden de projecten verlengd (*VTE : voltijds equivalent – red.*).

Ook in het kader van de sociale werkplaatsen werden tijdens deze legislatuur heel wat nieuwe betrekkingen goedgekeurd. Zo werd aan de sociale werkplaatsen in 2001 een uitbreiding toegekend prioritair gericht naar de leefmilieusector. Op deze wijze konden bijkomend 178 VTE betrekkingen worden goedgekeurd. De twee grootste sectoren binnen de sociale werkplaatsen zijn dan ook twee leefmilieusectoren, namelijk de sector Kringloopcentra en de sector Natuur.

Naast de vermelde programma's WEP-plus en sociale werkplaatsen, keurde ik begin 2002 in het kader van de diensteneconomie en nabijheidsdiensten bij wijze van experiment een aantal projecten goed die eveneens tot de sector Leefmilieu kunnen worden gerekend. Het betreft hier in totaal een 100-tal betrekkingen. De activiteiten binnen deze projecten zijn wel ruimer en omvatten bijvoorbeeld naast natuurbeheerswerken ook het onderhoud van fiets- en wandelpaden.

Bovendien werd in het kader van de collectieve dienstverlening een samenwerking uitgewerkt met de minister bevoegd voor Leefmilieu om in 2002 ongeveer 300 betrekkingen goed te keuren binnen het WEP-plus en de invoegbedrijven/invoegafdelingen. Het betreft hier enerzijds een contingent in het kader van het milieuconvenant (MINA-arbeiders), anderzijds een contingent dat zal worden toegewezen aan bosgroepen en natuurverenigingen (*MINA : milieu en natuur – red.*).

De rekrutering gebeurt steeds via de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding (VDAB), in overleg met de werkgever. Vermits het om verschillende programma's met verschillende doelstellingen gaat, worden hierbij verschillende aanwervingscriteria gehanteerd.

De keuze voor de stelsels WEP-plus, sociale werkplaatsen en invoegbedrijven/invoegafdelingen impliceert dat van de werkgever wordt verwacht dat hij de nodige aandacht besteedt aan de begeleiding van de werknemers. In het kader van WEP-plus en sociale werkplaatsen is hiervoor ook specifiek in een premie voorzien. Op deze wijze krijgen de werknemers de nodige begeleiding en opleiding tijdens hun tewerkstelling.

Met uitzondering van WEP-plus, waar de doelstelling het verhogen van de inzetbaarheid is en de aangeworven werknemer met een arbeidsovereenkomst van twaalf maanden wordt tewerkgesteld,

betreft het arbeidsovereenkomsten van onbepaalde duur.

WEP-plus, sociale werkplaatsen en invoegbedrijven/invoegafdelingen zijn programma's die de tewerkstelling van een specifieke doelgroep beogen. Deze programma's en hun doelstelling blijven een belangrijk aandachtspunt binnen het werkgelegenheidsbeleid. Het is niet de doelstelling deze programma's te regulariseren. De werknemers worden bovendien tewerkgesteld conform de van toepassing zijnde CAO's (*collectieve arbeidsovereenkomsten – red.*). Wat sociale werkplaatsen en invoegbedrijven/invoegafdelingen betreft, gaat het tevens om duurzame en specifiek erkende arbeidsvormen.

(Antwoord Vera Dua : blz. 1809 – red.)